

**בבית המשפט המחוזי בירושלים  
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים**

**עת"ם 11-20**

בעניין: **המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר –  
ע"ר מס' 580163517**

ע"י ב"כ עוה"ד בנימין אחסתרובה (מ"ר 58088) ו/או  
דניאל שנהר (מ"ר 41065) ו/או תהילה מאיר (מ"ר 71836)  
ו/או נדיה דקה (מ"ר 66713) ו/או אהרון מייס קורמן  
(מ"ר 78484) מאיסא אבו סאלח - אבו עכר (מ"ר 52763)

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר  
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200  
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

**העותרת**

- נ ג ד -

**משרד הפנים - רשות האוכלוסין וההגירה**

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים – אזרחי  
רח' מח"ל 7, ירושלים  
טל: 02-5419555 פקס: 02-6468053

**המשיבה**

**עתירה מינהלית**

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להתערב בהתנהלותה הפסולה של המשיבה ולהורות לה לחדול לאלתר ממנהגה לשלול מידי שנה רישיונות לשיבת קבע מקטינים המשתייכים לאוכלוסייה הילידית של ירושלים המזרחית ושהוריהם העתיקו את מרכז חייהם מחוצה לישראל. יצוין כי לעמדת המשיבה זכותה לשלול את מעדמם של אותם קטינים שביכולתם לפנות אליה בשבע השנים הראשונות שלאחר הגיעם לבגרות ולבקש את השבת מעמדם.

התנהלותה זו של המשיבה מנוגדת הן לתצהירו של שר הפנים בבג"ץ 2227/98 **המוקד להגנת הפרט ואח' נ' שר הפנים ואח'** (להלן: **תצהיר שרנסקי**) הן לנוהלה שלה ואף לפסק דינו של בית המשפט העליון בעע"ם 9807/09 **זרינה נ' משרד הפנים** (להלן: **עניין זרינה**), הקובעים כולם כי ככלל מעמדם של אותם קטינים לא ייבחן עובר להגיעם לגיל בגרות כלל ועיקר וכאשר אף אז התקופה שקדמה לגיל הגיעם לבגרות כלל לא תילקח בחשבון לצורך עניין בחינת מעמדם.

הואיל וההבדל הקיים בין אי הפקעת רישיון לשיבת קבע לבין מתן אפשרות להשבתו אינו עניין שבסמנטיקה בלבד ותו לא אלא מדובר בהבדל מהותי שהשלכותיו מרחיקות לכת נאלצת העותרת, שהינה עותרת ציבורית לפנות בעניין לבית המשפט הנכבד. מכאן עתירה זו.

העתק תצהיר שרנסקי מצ"ב ומסומן ע/א.

### מקור הסמכות של בית המשפט הנכבד לדון בעתירה

1. עניינה של העתירה הוא בהתנהלות המשיבה הפועלת הן בניגוד לתצהיר שר הפנים לבית המשפט במסגרת בג"ץ 2227/98 הן בניגוד לנוהלה שלה שכותרתו "נוהל פקיעת רישיון לישיבת קבע" ושמספרו 5.2.0018 (להלן: הנוהל) והן בניגוד לפסיקתו החלוטה של בית משפט העליון. העתק מהנוהל מצ"ב ומסומן ע/ב.
2. יצוין כי בפסק דין שניתן בבית הדין לעררים בירושלים בערר (י-ם) 1610-17 שהוגש לו על ידי העותרת בעניין דכאן ויצורף בהמשך כנספח לעתירה קבע בית הדין הנכבד כי אין לו את הסמכות לדון בערר העוסק אופן פעולת הרשות ויישום נהלים ללא שיש בנמצא עורר פרטני. יודגש כי לאחר מתן פסק הדין בבית הדין לעררים נקבע בפסק דין שניתן בבג"ץ 7501/17 המוקד לפליטים ולמהגרים נ' שר הפנים, כי עותרת ציבורית יכולה לעתור כנגד נהלים ואופן יישומם על ידי הרשות לבית המשפט לעניינם מינהליים אף באין עותר פרטני וכי לבית המשפט הנכבד מסורה הסמכות לדון בעניין. (פסק דין מיום 9.5.2018 פורסם בנבו). מכאן שהסמכות העניינית נתונה לבית משפט נכבד זה לדון בסוגיה שמבקשת העותרת להעלות בפניו.
3. זאת ועוד. כפי שעולה מהבהרה שניתנה על ידי הפרקליטות ביום 26.6.2017 לבקשתו של בית משפט נכבד זה במסגרת עמ"ן 5591-02-17 רופאים לזכויות אדם נ' משרד הפנים אף לעמדת משרד הפנים הסמכות לדון בעניינים כגון דא מסורה לבית משפט נכבד זה.
- העתקים מפסק הדין בבג"ץ 7501/17 המוקד לפליטים ולמהגרים נ' שר הפנים ומהודעת ההבהרה שניתנה על ידי משרד הפנים במסגרת ההליך שהתנהל בעמ"ן 5591-02-17 רופאים לזכויות אדם נ' משרד הפנים מצ"ב ומסומנים בהתאמה ע/ג-1ג/ע-2ג.
4. באשר לסמכות המקומית, המשיבה יושבת בירושלים ועל כן, הסמכות המקומית לדון בעתירה נתונה לבית המשפט לעניינים מינהליים בירושלים.

### התשתית העובדתית

#### הצדדים לעתירה

5. העותרת (להלן: העותרת) היא עמותה רשומה, אשר שמה לה למטרה לסייע בין השאר לתשובי ירושלים המשתייכים לאוכלוסייה הילדית של ירושלים המזרחית ולבני משפחותיהם אשר נפלו קורבן להתעמרות או קיפוח על ידי רשויות המדינה, ובכלל זה להגן על זכויותיהם בפני ערכאות, בין בשמה כעוררת ציבורית ובין כמייצגת אנשים פרטיים שזכויותיהם נפגעו.
6. העוררת פועלת למעלה משלושה עשורים לקידום זכויות האדם של פלסטינים החיים תחת שלטון ישראלי בירושלים המזרחית ובשטחים הכבושים – בגדה המערבית וברצועת עזה.

7. בין השאר, מסייעת העותרת לתושבי ירושלים המזרחית להיאבק במגוון של הפרות זכויות אדם הנוגעות למעמדם החוקי בישראל ולזכותם לחיי משפחה. במסגרת פעילות זו הגישה העותרת במשך השנים מאות רבות של הליכים משפטיים לבג"ץ, לבתי המשפט לעניינים מינהליים ולבית דין נכבד זה בעניינם של תושבי ירושלים המזרחית ובני משפחותיהם. בחלק מהעתירות מדובר גם בסוגיות עקרוניות, שהפסיקות בהן השפיעו באופן רחב על מעמדם של מאות מתושבי ירושלים המזרחית (ראו בין השאר: ע"ם 5569/05 **משרד הפנים נ' עויסאת**; בג"ץ 7052/03 **עדאלה נ' שר הפנים**; ע"ם 8849/003 **דופש נ' מנהל מינהל האוכלוסין במזרח ירושלים** ובג"ץ 813/14 **נופל ואח' נ' כנסת ישראל ואח'**).

8. **המשיבה** היא רשות האוכלוסין וההגירה במשרד הפנים היא האחראית על הטמעת תצהיר שרנסקי בנוהלה ועל יישומו ועל שלילת מעמדם של קטינים תושבי קבע עובר להגיעם לגיל בגרות.

### עיקרי העובדות ומיצוי ההליכים

9. ביום 8.11.2015 פנתה העותרת למשיבה, לראשונה, בבקשה לקבלת הבהרה לגבי מדיניותה באשר לשלילת מעמד מתושבי קבע שהיו קטינים בעת שהוריהם העתיקו את מרכז חייהם אל מחוץ לישראל.

העתק מפניית העותרת למשיבה מצ"ב ומסומן ע/ד.

10. יצוין כבר עתה כי כפי שעולה מפניית העותרת למשיבה קיימת אי הלימה בין מדיניותה המוצהרת של המשיבה במסגרת תצהיר שרנסקי ונוהלה בכל הנוגע לאי שלילת מעמד מקטינים תושבי קבע המשתייכים לאוכלוסייה הילידית של ירושלים המזרחית, לבין נתונים המתקבלים מידי שנה אצל העותרת מטעמה של המשיבה בעניינם של אותם קטינים. על פי אותם נתונים שצוינו בפניית העותרת וממתבססים על נתונים שהתקבלו מהמשיבה במסגרת מענה לבקשות על פי חוק המידע שהגישה לה העותרת במשך השנים, ואשר עוסקות בשלילת מעמד מתושבי ירושלים המזרחית, עולה כי: **בשנת 2011 נשלל מעמדם בישראל של 20 קטינים, בשנת 2012 נשלל מעמדם של 29 קטינים, בשנת 2013 נשלל מעמדם של 24 קטינים ובשנת 2014 נשלל מעמדם בישראל של 12 קטינים**. כמו כן יצוין כי בשנים 2015-2019 נשללו רישיונות לישיבת קבע מ-20 קטינים נוספים.

11. הנה כי כן, בעוד שעל פי המדיניות המוצהרת של המשיבה כמו גם על פי הפסיקה שתובא בהמשך, אין שוללים רישיונות ישיבה מקטינים בשל העובדה שהוריהם העתיקו את מרכז חייהם מחוץ לישראל הרי שמתשובות המשיבה לבקשות לפי חוק חופש המידע שמגישה לה העותרת מידי שנה עולה כי בפועל שוללת המשיבה מידי שנה רישיונות לישיבת קבע מקטינים במצב המתואר.

12. בימים 24.12.2015, 10.1.2016, 11.2.2016, 15.3.2016 פנתה העותרת למשיבה בבקשה להבין מה סטאטוס הטיפול בפנייתה.

13. ביום 10.2.2016 נערכה שיחה טלפונית מטעם מטה המשיבה ובה נקבעה לח"מ פגישה עם ראש תחום אשרות ומעמד במטה המשיבה בעניין שבנדון. הפגישה נקבעה ליום 28.2.2016. ברם,

פגישה זו בוטלה בשלב מאוחר יותר בשל נסיבות אישיות של נציגי המשיבה, אולם מענה לפנייה לא ניתן.

14. בימים 4.4.2016, 26.5.2016, 13.7.2016 פנתה העותרת למשיבה בניסיון להבין מה עלה בגורל הפנייה ובביום 14.7.2016 נשלח מענה מטעם המשיבה לפניית העותרת.

העתקים מתשובות לבקשות חופש המידע של העותרת לשנים 2015-2019 וממענה המשיבה לפניית העותרת מצ"ב ומסומנים בהתאמה ע/ה-1 ע/ה-2.

15. דא עקא, שמעיון במענה התברר כי לא זו בלבד שהמשיבה פועלת בניגוד למדיניותה המוצהרת ולנוהלה, אלא שהיא אף פועלת בניגוד לפסיקה הקיימת בעניין מדיניות זו.

16. משכך, שבה העותרת ביום 18.7.2016 ופנתה למשיבה בבקשה לחדול מנוהגה לשלול מקטינים את מעמדם, בניגוד לדין, למדיניותה המוצהרת ולנוהלה.

העתק מפנייתה הנ"ל של העותרת למשיבה מצ"ב ומסומן ע/ו.

17. משוב לא ניתן מענה לפניית העותרת במשך למעלה מחצי שנה היא הגישה ביום 12.2.2017 ערר בעניין לבית הדין לעררים שכבר צוין לעיל.

העתק מערר (י-ם) 17-1610 מצ"ב ומסומן ע/ז.

18. ביום 18.6.2017 ניתן פסק דינו של בית הדין לעררים במסגרתו נמחק הערר תוך שנקבע כי באין ערר פרטני בנמצא הרי שאין בסמכותו של בית הדין לדון בסוגיה העקרונית ותוך שעל המשיבה מושתות הוצאות בגין התנהלותה.

העתק מפסק הדין בערר (י-ם) 17-1610 מצ"ב ומסומן ע/ח.

19. ביום 6.10.2020 ובניסיון אחרון לייתר פנייה לבית המשפט הנכבד בעניין, שבה העותרת ופנתה למשיבה וביום 17.11.2020 שלחה המשיבה מענה לפנייה. דא עקא, כפי שניתן להבחין בנקל גם במענה זה חוזרת המשיבה על עמדתה לפיה זכותה לשלול מקטינים את מעמדם ולהשיבו להם ככל שיפנו אליה בשבע השנים שלאחר הגיעם לגיל בגרות ויבקשו זאת.

העתקים מפניית העותרת וממענה המשיבה לפנייה זו מצ"ב ומסומנים בהתאמה ע/ט-1 ע/ט-2.

20. כאמור לעיל, עמדתה זו של המשיבה אינה עולה לעמדת העותרת בלשון המעטה בקנה אחד עם תצהיר שרנסקי, הנוהל והפסיקה הקיימת בעניין ומכאן עתירה זו.

### המסגרת המשפטית

21. בפרק זה תבהיר העותרת מדוע התנהלותה של המשיבה השוללת מידי שנה רשיונות לשיבת קבע מקטינים תושבי ירושלים המזרחית שהוריהם העתיקו את מרכז חייהם מחוץ לישראל, אף עובר להגיעם לגיל בגרות, מנוגדת לתצהיר שרנסקי, לנוהלה שלה ואף לפסיקתו החלוטה של בית

משפט העליון בעניין המבהירה כי סעיף 2.4 לנוהל העוסק בקטינים אינו עוסק בשאלת השבת מעמד אלא באי פקיעת מעמדם של אותם קטינים.

22. בנוסף תטען העותרת כי באופן בו פועלת המשיבה השוללת מקטינים תושבי ירושלים המזרחית את מעמדם – תוך שהיא מאפשרת לקטינים שבגרו להגיש לה בקשות להשבת מעמדם בדיעבד ככל שיחפצו בכך – היא מסכנת את מעמדם בארץ מולדתם שם מצויים שורשיהם ואת זכויות היסוד שלהם הם זכאים בדיון. נפנה לדברים כסדרם.

### תצהיר שרנסקי

23. כאמור לעיל במסגרת ההליך המשפטי שהתנהל בבג"ץ 2227/98 (להלן: **תצהיר שרנסקי**) ושהעותרת הייתה צד לו, ניתן לבית המשפט ביום 5.3.2000 תצהיר על ידי שר הפנים דאז, מר נתן שרנסקי. בסעיף 3 ד' לתצהיר שרנסקי נקבע כי:

לגבי מי שהיו קטינים, בעת שהוריהם העתיקו את מרכז חייהם אל מחוץ לישראל הרי שככלל, **שאלת תושבותם בישראל תיבדק מיום בגירותם, ולעניין זה לא תילקח בחשבון התקופה שקדמה ליום בגירותם.** (ההדגשה הוספה, ב.א.).

24. יודגש, כי תצהיר שרנסקי מהווה חלק בלתי נפרד ממדיניותה המוצהרת של רשות האוכלוסין, וההסדר הנוגע לקטינים הוטמע בסעיף 2.4 לנוהל ככתבו וכלשונו.

25. הנה כי כן, הן תצהיר שרנסקי והן נוהלה של המשיבה קובעים באופן חד משמעי כי לא זו בלבד שהתקופה שקדמה ליום בגירותם של הקטינים שבנדון לא תילקח בחשבון מניין השנים הנדרשות לצורך שלילת רישיון לישיבת קבע בהתאם להוראות סעי' 11 (א) 1 לתקנות הכניסה לישראל התשל"ד-1974, אלא שמעמדם של אותם קטינים כלל לא יעלה לדיון ולא ייבדק עובר להגיעם לגיל 18.

26. דא עקא וכאמור לעיל, בניגוד לתצהיר שרנסקי ולנוהל, ולמרות פניות חוזרות בעניין מצדה של העותרת, המשיבה ממשיכה ושוללת כדבר שבשגרה מידי שנה בשנה רישיונות לישיבת קבע מקטינים המשתייכים לאוכלוסיה הלידית של ירושלים המזרחית שהוריהם העתיקו את מרכז חייהם אל מחוץ לישראל.

### פסק הדין בעניין זרינה

27. לעמדת העותרת התנהלותה של המשיבה השוללת בניגוד לתצהיר מקטינים שהוריהם העתיקו את מרכז חייהם מחוץ לישראל חמורה שבעתיים לאור פסיקתו החלוטה והברורה של בית משפט העליון בנושא בעניין זרינה.

28. ביום 1.8.2011 ניתן בבית המשפט העליון פסק דין בעע"ם 9807/09 זרינה נ' משרד הפנים. במסגרת פסק הדין הנ"ל, מתח בית המשפט העליון ביקורת על אי הבהירות שקיימת בנוהל והתייחס בהרחבה לפרשנות שיש לתת לסעיף 2.4 לנוהל:

**בניגוד לסעיפים אלה, מלשונו של סעיף 2.4, המתייחס למי שהיו קטינים בעת שהוריהם העתיקו את מרכז חייהם מחוץ לישראל לא עולה כי הוא עוסק בהשבת מעמד, שכן כל שנאמר בו הוא שככלל, שאלת תושבותם תיבדק מיום בגירותם וכי לעניין זה לא תילקח בחשבון תקופת קטינותם. מסקנה זו עולה בקנה אחד אף עם כותרתו של סעיף 2 כמתייחס לפרשנות התקנות. תמיכה למסקנה זו ניתן למצוא גם בחיץ שיוצר סעיף 2.3 המכפיף במפורש את הסעיפים הראשונים לשיקול דעתו של שר הפנים ("אין באמור לעיל"), בעוד סעיף הקטינים אינו מוכפף לסעיף זה, באופן שניתן להבינו כמבחין בין סעיפים שעניינם השבת מעמד ועל כן יש להכפיפם במפורש לשיקול דעת המשיב הנוגע לענין רכישת מעמד, לבין סעיף העוסק בפרשנות שאלת הפקיעה ועל כן אין צורך להכפיפו לשיקול דעת זה.**

29. כן ציין בית המשפט הנכבד בהמשך לדברים, כי הרציונאל הטמון ביסוד סעיף 2.4 בנוהל הוא כי אין לייחס למי שהיה קטין בעת שהוריו העתיקו את מקום מגוריהם מיוץ לישראל אחריות בגין מעשה הוריו.

וכי "בענייננו מבטאת ההוראה שמעוגנת בסעיף 2.4 לנוהל, שינוי מדיניות ברור, שכאמור הוחל בעקבות עתירה שהוגשה לבית משפט זה".

30. הנה כי כן, אין ספק כי מזה שנים שהמשיבה פועלת בניגוד מוחלט לתצהיר, לנוהלה שלה ואף בניגוד לפסיקה חלוטה ומחייבת של בית המשפט העליון הקובעים כולם מפורשות כי בעניינם של קטינים אין מדובר במתן אפשרות להשבת מעמד בהתאם לשיקול דעת אלא באי הפקעת רישיונות מקטינים מעיקרא כפי שטוענת העותרת כלפי המשיבה מזה שנים.

#### **התנהלות המשיבה פוגעת בזכויות יסוד ומסכנת את הקטינים**

31. להכפפת שאלת מעמדם של קטינים שהוריהם העתיקו את מרכז חייהם מחוץ לישראל לשיקול דעתה, עובר למועד הקבוע בתצהיר בנוהל ובפסיקת בית משפט העליון בעניין זרינה, תיתכנה אף השלכות קשות במישור הפרקטי. כך בין השאר, בעוד שקטין בעל רישיון קבע שחטא בפלילים אינו צריך לחשוש לעתידו בארץ אבותיו בענייניו של קטין שחטא ומבקש את השבת מעמדו המצב שונה והעניין נתון לשיקול דעת. כמו כן, בעוד שלעניין שלילת רישיון לישיבת קבע נטל ההוכחה כי השלילה מוצדקת מונח על כתפי המשיבה כאשר עסקינן בהשבת רישיון ישיבה הנטל מונח על

כתפי המבקש, ובעניין דכאן על כתפי אותו קטין שבגר והוריו ולא הוא הם שאחראים להענקת מרכז חייהם אל מוחץ לישראל.

32. הנה כי כן, ובפרט משעתירה זו עוסקת בזכויות היסוד של קטינים המשתייכים לאוכלוסייה הילידית של ירושלים המזרחית על כל המשתמע מכך, על המשיבה לנהוג במשנה זהירות בכל הנוגע לשאלות העוסקות במעמדם של קטינים אלו ולהיצמד להוראות הברורות שניתנו לה במסגרת תצהיר שרנסקי הנוהל והפסיקה. לא ייתכן כי המשיבה תבטל במחי יד מעמד זה וזאת אף אם היא מאפשרת לאותם קטינים להגיש לה בדיעבד בקשות להשבת מעמד. כאמור, עניינם של קטינים אלו אינו בהשבת מעמדם אלא באי שלילת מעמדם מעיקרא.

### הזכות החוקתית לחיי משפחה

33. זכותו של כל אדם לחיי משפחה הוכרה כזכות יסוד בשיטתנו המשפטית, שאין לפגוע בה, ואשר נגזרת מזכותו של כל אדם לכבוד. בבג"ץ 7052/03 **עדאלה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל נ' שר הפנים**, (14.5.06) (להלן: **עניין עדאלה**), שדן בחוקתיותו של חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), תשס"ג-2003, הועלה מעמדה של הזכות לחיי משפחה בישראל לזכות חוקתית, אשר עוגנה בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

34. קביעת הזכות לחיי משפחה כזכות חוקתית מביאה אחריה את הקביעה, כי כל פגיעה בזכות זו צריכה להיעשות בהתאם לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו – ורק משיקולים כבדי משקל.

35. שלילת רישונות לישיבת קבע מקטינים שלא עוולו ולא פשעו, בניגוד לתצהיר שרנסקי, לנהל ולפסיקה, רק בשל העובדה שהוריהם העתיקו את מרכז חייהם מחוץ לישראל היא פגיעה בלתי סבירה ובעלת השלכות קשות שאין לה כל הצדקה ושאינה עומדת בתנאים הנדרשים – שיקולים כבדי משקל ובהתאם לחוק היסוד.

### עיקרון טובת הילד

36. בנוסף לכך שבשלילת רישיונות ישיבת הקבע מקטינים פועלת המשיבה בניגוד לתצהיר שרנסקי לנהלה שלה ולפסיקה הרי שבעשותה כן היא פועלת אף בניגוד לעקרון טובת הילד.

37. האמנה בדבר זכויות הילד קובעת שורה של הוראות המחייבות הגנה על התא המשפחתי של הילד.

סעיף 3(1) לאמנה קובע:

**בכל הפעולות הנוגעות לילדים**, בין אם ננקטות בידי מוסדות רווחה סוציאלית ציבוריים או פרטיים ובין בידי בתי משפט, **רשויות מינהל או גופים תחקיתיים, תהא טובת הילד שיקול ראשון במעלה...**

(ההדגשות הוספו, ב.א.).

38. הוראות האמנה בדבר זכויות הילד זוכות להכרה הולכת וגוברת כמקור משלים לזכויות הילד וכמדריך לפרשנות "טובת הילד" כשיקול-על במשפטנו: ראו ע"א 3077/90 פלונית ואח' נ' פלוני, פ"ד מט(2) 578, 593 (כב' השופט חשין); ע"א 2266/93 פלוני, קטין ואח' נ' פלוני, פ"ד מט(1) 221, בעמ' 232-233, 249, 251-252 (כב' הנשיא דאז שמגר); דנ"א 7015/94 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלונית, פ"ד נ(1) 48, 66 (כב' השופט דורנר); בג"ץ 5227/97 דוד נ' בית הדין הרבני העליון (תק-על 98(3) 443) בסעיף 10 לפסק דינו של כבוד השופט חשין.

וכן בפסק הדין בדנ"א 7015/94, היועמ"ש נגד פלונית:

שיקול טובת הילד הוא שיקול העל, השיקול המכריע.  
אכן, בצדו של שיקול זה יעמדו שיקולים נוספים ... אך,  
כל אלה שיקולים משניים יהיו וכולם ישתחוו לשיקול  
טובת הילד. (ההדגשות הוספו, ב.א.).

39. הנה כי כן, שלילת רישיונות לשיבת קבע מקטינים שלא חטאו בשל העובדה שהוריהם העתיקו את מרכז חייהם מחוץ לישראל, בניגוד לקבוע בתצהיר, בנוהל ובפסיקה היא התנהלות שבנוסף לאמור עד כה אף אינה עולה בקנה אחד עם עקרון טובת הילד ולמעשה מנוגדת לו לחלוטין.

40. דא עקא, תחת שעקרון זה יעמוד בפני המשיבה כעקרון מנחה ראשון במעלה, הרי שמהתנהלותה במסגרתה היא שוללת מידי שנה מקטינים רישיונות לשיבת קבע בניגוד לתצהיר, לנוהל ולפסיקה נדמה כי לא זו בלבד שלא ניתן על ידה המשקל הראוי לעקרון זה אלא שהיא לא מייחסת לעקרון זה כל חשיבות.

#### סיכומם של דברים

41. נוכח כל האמור בעתירה, מתבקש בית המשפט הנכבד להתערב בהתנהלות המשיבה ולהורות לה לפעול בבהתאם לתצהיר, לנוהל ולפסיקה ולחדול לאלתר משלילת מעמדם של הקטינים שבנדון. כל זאת, תוך פסיקת הוצאות ושכ"ט עו"ד לטובת העותרת.

ירושלים, 23 נובמבר 2020.

בנימין אחסתרובה, עו"ד  
 ב"כ העותרת

(ת.ש. 88061)